01/03/2019

Θαυμαστά γεγονότα ευωδίας και αφθαρσίας των Ιερών λειψάνων

/ Γνώμες

Μανώλης Καρακώστας, MSc Διοίκησης Επιχειρήσεων, Επαγγελματίας Υγείας – Ερευνητής

Τον 15ο αι. μ.Χ. υπήρξε ένας μεγάλος Ρώσος ασκητής, ο Άγιος Αλέξανδρος του Σβιρ. Εκείνος το έτος 1508 μ.Χ. σε ηλικία 60 ετών αξιώθηκε να γίνει ο μόνος άνθρωπος μετά τον Αβραάμ και την Σάρα που τον επισκέφθηκε η Παναγία Τριάδα, με την μορφή Τριών Αγγέλων, ακριβώς δηλαδή όπως περιγράφεται στην Π. Διαθήκη. Το αξιοθαύμαστο με αυτόν τον Άγιο είναι η καταπληκτική αφθαρσία του σώματός του, παρ' όλες τις περιπέτειες που έχει περάσει, ακόμα και σήμερα που έχουν παρέλθει 5 αιώνες από την κοίμησή του (πρόκειται για το πιο καλοδιατηρημένο ιερό λείψανο στην Ορθοδοξία), η οποία οφείλεται στο ότι ο Θεός τον άγγιξε κατά την επίσκεψή Του σε αυτόν. Μάλιστα το ιερό του λείψανο εξετάστηκε πολλές φορές με το πέρασμα του χρόνου, ακόμα και από τους

Μπολσεβίκους, οι οποίοι αποφάνθηκαν υπέρ της γνησιότητάς του, και δεν ανέφεραν πουθενά ότι είχε δεχτεί κάποια διεργασία για να παραμείνει άφθαρτο. Από την άλλη, χαρακτηριστικό παράδειγμα ευωδίας των αγίων λειψάνων αποτελεί ο Άγιος Δημήτριος, του οποίου τα λείψανα αναδύουν μύρο. Μάλιστα, το έτος 1987 μετά την εορτή του Αγίου στην Θεσσαλονίκη, από την λάρνακα όπου φυλάσσεται το άγιο λείψανό του, ανέβλυσε ένα ευώδες μύρο σε πάρα πολύ μεγάλη ποσότητα, κάτι που έγινε αντιληπτό από τους πάντες και μέχρι σήμερα εξιστορείται.

Επίσης, πολύ σημαντικό είναι να αναφέρουμε το διαρκές θαύμα του Αγίου Φωτός, το οποίο βγαίνει κάθε Μ. Σάββατο, όταν μπαίνει και αναγινώσκει την σχετική ευχή εντός του Ναού της Αναστάσεως ο Ορθόδοξος Πατριάρχης Ιεροσολύμων. Δεν έχουμε να πούμε πολλά πάνω σε αυτό το θέμα, όλοι είναι μάρτυρες του γεγονότος αυτού, ακόμα κι εκείνοι που το αμφισβητούν. Βέβαια, η γνησιότητα του θαύματος έχει διαπιστωθεί ιστορικά και επιστημονικά, αφού υπάρχουν ιστορικά καταγεγραμμένες μαρτυρίες για την ύπαρξή του από την βυζαντινή εποχή, ακόμα και από ετερόδοξους ή αλλόθρησκους. Το 2008 Ρώσοι επιστήμονες επιχείρησαν να ερευνήσουν το φαινόμενο και κατέγραψαν μια «ανεξήγητη και αδικαιολόγητη ηλεκτρική φόρτιση του αέρα περί τον Πανάγιο Τάφο και επίσης ανεξήγητη ηλεκτρική εκκένωση, με πιθανή παρουσία πλάσματος χαμηλής θερμότητος, τα οποία άπαντα, είναι φαινόμενα επιστημονικώς ανεξήγητα, αλλά ψηφιακώς καταγεγραμμένα και μάλιστα παρουσιασθέντα σε σχετικό ντοκυμανταίρ», αποδεχόμενοι έτσι την θαυματουργική του προέλευση.

Όλα τα παραπάνω γεγονότα που εκτέθηκαν, εν πολλοίς αναφέρονται στην σύγχρονη εποχή, γι’ αυτό αφήσαμε για το τέλος ένα θαύμα το οποίο συνέβη τον 14ο αιώνα, όμως έχει αφήσει διαχρονικά το στίγμα του μέχρι σήμερα. Αναφερόμαστε στην εικόνα της Παναγίας της Παραμυθίας και στην θαυμαστή ιστορία που υπάρχει πίσω από αυτήν. Η εικόνα αυτή βρισκόταν στον εξωνάρθηκα, εκεί όπου ο ηγούμενος έδινε τα κλειδιά της πύλης στον θυρωρό τις βραδινές ώρες. Όταν το πρωί της 21ης Ιανουαρίου πήγε ο ηγούμενος να πάρει τα κλειδιά, άκουσε μια φωνή από την εικόνα να του λέει: «μην ανοίξετε σήμερα τις πύλες της μονής, αλλά ανεβείτε στα τείχη και διώξτε τους πειρατές», και βλέπει τότε το Θείο Βρέφος να κλείνει το στόμα της Παναγίας με το χέρι Του και να Της λέει ότι οι μοναχοί της μονής αξίζουν την τιμωρία αυτή, λόγω της αμέλειάς τους. Τότε βλέπει την Παναγία να τραβάει το χέρι του Χριστού από το στόμα Της και να επαναλαμβάνει τα ίδια λόγια, προτρέποντάς τους επίσης σε μετάνοια και να τους αναφέρει ξανά τα πρώτα λόγια για τρίτη φορά. Όντως έξω από την μονή υπήρχαν πειρατές, οι οποίοι ανέμεναν να ανοίξει η πύλη της μονής για να επιτεθούν. Οι μοναχοί υπάκουσαν στα λόγια της Θεοτόκου κι έτσι σώθηκαν.

Το θαυμαστό όμως που μένει μέχρι σήμερα είναι άλλο. «*Μετά το τέλος του διαλόγου, η Κυρία Θεοτόκος και το Πανάγιο Βρέφος Της αποκαταστάθηκαν πάλι σαν εικόνα, πλην ομως στα πρόσωπα της εικόνας διατηρήθηκε η μορφή που*

φαίνεται σημερα, δηλαδή η Παναγία να κρατά το χέρι του Χριστού κάτω από το στομα Της, να κλίνει το κεφάλι Της δεξιά για να το αποφύγει και η έκφραση του προσώπου Της να είναι γεμάτη με απέραντη επιείκεια, αγάπη και μητρική στοργή· ενώ ο Χριστός, παρόλο που παριστάνεται ως βρέφος, να έχει αυστηρό πρόσωπο σαν Κριτής». Η εικόνα αυτή σήμερα βρίσκεται σε ιδιαίτερο παρεκκλήσιο, ενώ στην θέση του εξωνάρθηκα βρίσκεται ένα αντίγραφο της εν λόγω εικόνας, όπως ήταν πριν το θαυμαστό αυτό γεγονός. Αναφέραμε το θαύμα αυτό, γιατί ενώ μπορεί να έχουν παρέλθει πολλοί αιώνες από τότε που έλαβε χώρα, η εξιστόρησή του διαδίδεται από γενιά σε γενιά στην Ι.Μ.Μ. Βατοπαιδίου. Επιπλέον, ο καθένας μπορεί να δει ιδίοις όμασι την εικόνα στην τωρινή και την προτεραία της κατάσταση.